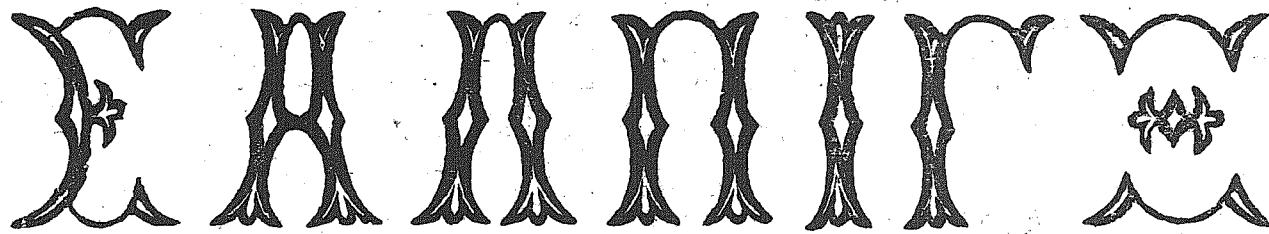

Συνδρομή έτησ ια
προπληρωτέα.
Έν ταίς πόλεσι
της Κύπρου Σελ. 8
Έν τοίς χωρίοις 6
Έν δέ τῷ έξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέα.
Είδοποιήσεις και
διατρίβει κατ' απο-
κοπήν.
Άρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Έκδότης και Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ.

Ένομιζόμεν μέχρι τούδε ότι, όταν αποδεικνύμεν λογικῶς τὸ ἄδικον μιᾶς πράξεως, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔσπευδε πρὸς διόρθωσιν καὶ θὰ ἐπέδιωκε τὴν ἄρτιν τῷ ἀδικήματι, πλὴν ἡ παροιμία «ς τοῦ κωφοῦ τὴν πόρταν ὅσον θέλεις βρόντα» ἰσχύει, ὡς μὴ ὤφειλε, καὶ ἐπηρεάζει καὶ τῶν Ἀγγλων τὴν λε-
φαλὴν ὅσον καὶ τῶν Τούρκων, ἢ μᾶλλον, σκληροτέραν ἀποκαθιστᾷ τὴν κεφαλὴν τῶν πρώτων ἢ τὴν τῶν δευτέρων, ὡς ἀποδεικνύουσι τὰ πράγματα.

Μεταξὺ τῶν κατ' ἀναριθμήτων, ἀδίκων θεωρουμένων πράξεων, παραπόνων μας, συγκατελέξαμεν πρὸ πολλοῦ ἡμεῖς, αὐτόκλητοι καὶ αὐτοχειροτόνητοι ἀντι-
πρόσωποι τῶν λοιπῶν δημοσιογράφων, καὶ τὸ κατὰ τῆς μεγάλης, ἀφορήτου καὶ ἀδικωτάτης φορολογίας παράπονόν μας, εἰς ἣν ὑποβάλλόμεθα ὡς ἐκ τῆς ἐλλεί-
ψεως μικρᾶς ἀξίας γραμματοσήμων, ἀναγκαιοτάτων διὰ τοὺς δημοσιογρά-
φους μάλιστα· πλὴν τὸ παράπονόν μας, ὡς πάντοτε, συνετρίβη καὶ διελύθη, ὡς κύμα ἐπὶ βράχων ἀναισθητῶν καὶ ἀ-
σαλεύτων, καὶ ἡ ἀφόρητος φορολαγία ὑφίσταται, καταπιέζουσα τὴν δημοσι-
ογραφίαν ὡς τὸ μεγαλειότερον καὶ ἰσχυ-
ρότατον πιεστήριον, καὶ πρωτίστως αὐ-
τὴ συντελοῦσα εἰς τὴν προβληματικὴν ταύτης συντήρησιν.

Ἀπεδειξάμεν καὶ ἄλλοτε ὅτι εἰς δη-
μοσιογράφος πληρόνει ταχυδρομικὰ τέ-
λη 400 τοῖς 100 περισσότερα παρ' ὅσα ἀναλόγως τοῦ βάρους τῶν ἐφημερίδων του πρέπει νο-
μίμως νὰ πληρώσῃ. Ἡμεῖς τοῦλά-
χιστον πληρόνομεν ταχυδρομικὰ τέλη 24 σελλίγια κατὰ μῆνα περισσότερα παρ' ὅσα πρέπει νὰ πληρώσωμεν· ἐὰν δὲ ὑποθέσωμεν ὅτι τόσα πληρόνου καὶ οἱ λοιποὶ τρεῖς συνάδελφοι, λαμβάνε-
ται ἄδικος ὅλως φόρος ἐξ ὧν ἡμῶν περὶ τὰς 42 λίρας ἀγγλικὰς κατ' ἔτος, διότι διὰ φύλλον, ἀναλόγως τοῦ βάρους τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ πληρώσῃ τις 4 ἢ 5 μόνον παράδες, ἐξ ἀνάγκης πληρόνει 20 παράδες. Ἰδού τὸ μέγα καὶ φανερόν

ἀδίκημα τὸ ὁποῖον εἰς οὐδὲν κράτος οὐδ' εἰς αὐτὴν τὴν Τουρκίαν γίνεται.

Πλὴν δὲν εἶνε μόνον τὸ ἀδίκημα τοῦ-
το, τὸ ὁποῖον βλάπτει σπουδαίως τὴν στενὴν καὶ περιωρισμένην δημοσιογρα-
φίαν τοῦ τόπου, ἀλλὰ προέρχεται ἐκ τούτου καὶ ἄλλη, σπουδαιοτέρα βλά-
βη, ἡ ἐξῆς: Εὐτυχῶς ἰδοὺ ἤρξαντο τῶ-
ρα προσεγγίζοντα πλείοτερα εἰς Κύπρον ἀτμόπλοια, δις δὲ τῆς ἐβδομάδος συ-
κοινωνοῦμεν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐὰν λοιπὸν, πρὸς τὸ νὰ εὐχαριστῶμεν πλει-
ότερον τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρο-
μητὰς μας, καὶ νὰ παρέχῃται οὕτω περισσότερα ὑποστήριξις εἰς τὰ φύλλα, ἀποφασίσωμεν νὰ στέλλωμεν τὰ φύλ-
λα διὰ πάσης εὐκαιρίας, τότε τὸ μέγα ἀδίκημα θὰ μετατραπῇ εἰς ἀληθὴ κα-
ταστροφὴν, διότι τὰ ἀπαιτούμενα ἐ-
τήσια ταχυδρομικὰ δι' ἕκαστον φύλλον θὰ ὑπερβαίνωσι κατὰ πολὺ τὴν ἐτήσι-
αν τούτων συνδρομὴν.

Τὸ δίκαιον τοῦτο καὶ λογικώτατον, πιστεύομεν, παράπονον, καθυποβάλλο-
μεν τῇ τε Σ. Κυβερνήσει καὶ τῷ ἀξι-
οτίμῳ διευθυντῇ τῶν ταχυδρομείων, ἀ-
ναμένοντες παρ' αὐτῶν τὴν κατάλλη-
λον θεραπείαν. Σημειωτέον δὲ καὶ τοῦτο ὅτι οὐχὶ χάριν μόνον τοῦ ν' ἀ-
παλλαχθῶμεν τοῦ περισσότερον τοῦ νο-
μίμου καταβαλλομένου ταχυδρομικοῦ τέλους ἀπαιτοῦμεν τὴν ἐκτύπωσιν μικρᾶς ἀξίας γραμματοσήμων, ἀλλὰ καὶ χάριν τοῦ νὰ δυνάμεθα οὕτω νὰ εὐχαριστῶμεν πλείοτερον τοὺς συνδρο-
μητὰς μας. Διότι τότε, καὶ ὅπου στέλ-
λωμεν ἐν δέματι τὸ φύλλον καὶ ἔχο-
μεν ἀνάγκην διανομέων, θὰ προτιμήσω-
μεν τὴν εἰς ἓνα ἕκαστον συνδρομητὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου χωριστά. οὕτω δὲ καὶ τὸ ταχυδρομικὸν ταμεῖον δὲν θὰ ζημιωθῇ, διότι θὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ αὐ-
τά, ἀλλὰ δικαίως πλέον καὶ ὅχι ἀδίκως, ταχυδρομικὰ τέλη, καὶ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν θὰ παρέχῃται ἡ ἀ-
ναγκαία ὑποστήριξις.

Ὅταν ἀνέγνωμεν τὴν τοιχοκλλημένην εἰ-
δοποίησιν, δι' ἧς προσεκαλοῦντο οἱ ἀμπελουργοὶ νὰ δηλώσωσι τὰ ξυνισμένα κρασία καὶ νὰ γλυτώσωσι τοῦλάχιστον οὕτω τὸ τάξιόν τῶν

τσιούτων, ἐχάρημεν, διότι ὑπεθέσαμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤρξατο πλέον νὰ νοιώθῃ τὸ μέγα ἄδικον, καὶ διεδώκαμεν ἀμέσως εἰς τοὺς ἀμ-
πελουργοὺς τὴν χαρποιδίαν εἶδῃσιν διὰ νὰ ἀ-
ναφερθῶσι καὶ νὰ δηλώσωσι τὰ ξυνισμένα κρασία τῶν. Ποῖος ὅμως ἠδύνατο νὰ φαντα-
σθῇ ὅτι ἦτο καὶ τοῦτο μία λαμπρὰ φενάκη πρὸς συγχάλυψιν λαμ προτέρας κασιδάς (κκέ-
λας) καὶ τίποτε περισσότερον; καὶ τοῦλάχιστον ἂν ἡ φενάκη αὕτη ἐπρόκειτο νὰ καλύψῃ ἰδι-
κὴν μας κασιδαν ὑπομονή; ἀλλ' ὅχι. Μεγα-
λειότεραν καὶ σεβασμιωτέραν κ κ ἐ λ α ν προώ-
ριστο νὰ καλύψῃ, τὴν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν κασιδαν δηλ. τῆς ἀδίκου ἐκτιμήσεως τῶν οἰ-
νων.

«ὦ! ἀδελφέ,» θὰ ἀναφωνήσῃ πᾶς ξένος, « παραπονεῖσθε ὅτι ἐξετιμήθησαν ἀκριβῶς τὰ κρασία σας ἐνῷ τὰ πωλεῖτε εὐθηνά καὶ ὅτι ἐξύνε-
σαν τὰ περισσότερα ἰδοὺ ἡ Κυβέρνησις ἔσπευ-
σε νὰ διορθώσῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐξαίρεσῃ τοῦ ταξίου τὰ ξυνισμένα· τί φωνάζεται πάλιν;» Ἰδοὺ ἡ φενάκη δι' ἧς συγκαλύπτεται ἡ Κυ-
βέρνησις. Τί γίνεται ὅμως;

Ἀσυνεῖδητοι, μοχθηροὶ καὶ διεστραμμένοι τινὲς ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐσάλησαν νὰ ἐξετά-
σωσι τὰ ξυνισμένα κρασία, σημειώνουν μό-
νον τὰ αὐτὰ τὸ ἐν εἰκοστῷ τοῦ ὅλου πο-
σοῦ. Ἀγνοοῦμεν ἂν ἡ Κυβέρνησις ἔδωκε τοι-
αύτας συμβουλὰς ἢ ἂν τὸ ἐμφυτον τῆς μοχ-
θηρίας τῶν ἀπεσαλμένων ὑπηγόρευεν εἰς αὐ-
τοὺς τὸ τοιοῦτον ἐν τούτοις ἡ φενάκη κατε-
σκευάσθη, ἐκοσμήθη, ἐκηρύχθη, περιεφέρθη,
πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ βά-
σανον τῶν ἀδικουμένων.

Τί τὰ θέλετε; Παραπονοῦμεθα ἡ μᾶλλον παρεπονοῦμεθα ὅτι δὲν διορίζοντο καὶ ἐντό-
πιοι εἰς κυβερνητικὰς θέσεις καὶ σήμερον ἤλ-
θομεν εἰς θέσιν νὰ μισῶμεν πᾶσαν κυβερνητι-
κὴν θέσιν διὰ δύο λόγους. Α'. Ἄλλοι μὲν ἐκ τῶν ἡμετέρων, καλῶν καὶ ἐντίμων νέων, ὅσοι λάβωσι θέσεις, λαμβάνουν μισθὸν περιφρονη-
τικόν, καὶ Β'. Ἄλλοι, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων τῶν φέρονται μὲ τρόπον, χαρα-
κτηρίζοντα ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν τοῦ Κουτ-
ζίου καὶ Μεχμέτη, καὶ τοιοῦτοι εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ εἰσπράκτορες καὶ Σα. Μὰς ἔφε-
ρεν εἰς θέσιν ἡ βαρβαρότης τῶν τοιούτων νὰ ἐπι-
θυμῶμεν μᾶλλον Ἀγγλους εἰς τοιαύτας θέ-
σεις παρὰ Ἰθαγενεῖς Ἑλληνας.

Εἰς τὸ χωρίον Βάσα ὁ ἐξετάζων τὰ ξυνι-
σμένα κρασία ἐθεώρησεν ὡς τοιαῦτα μόνον 50 γομάρια, ἐνῷ ὑπάρχουν τοιαῦτα 600 γο-
μάρια. Κρασία τὰ ὁποῖα ἐχύνοντο χαμαὶ καὶ ἐκόχλαζον τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ξυνάδα δὲν τὰ ἐ-
θεώρει ὡς ξυνισμένα παρὰ τὰ ἐλεγε χαλασμέ-
να. Ἰδοὺ ποίας ποιότητος ἀνθρώπους ἐπεμψεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξετάσωσι τὰ ξυνισμένα

κρατία. Συμβουλευόμενους τοὺς χωρικοὺς νὰ ἀπατήσωσι οἱ ἀκαταρτῆς τῶν τῶν ἀποστόλων ἀνδρὲς ἀκαταρτῆς καὶ πεπειραμένους, ἔγω καὶ Ἄγγλου, διὰ νὰ ἀποδείξωσι τὸ ἀληθὲς ποσὸν τῶν ἐπιστημένων κρατίων τῶν, καὶ, ἐὰν ἡ Κυβερνήτης δὲν ἠθέλησε μὲ τούτῳ νὰ μᾶς φανακίσῃ, θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανερθώσῃ τὸ ἀδικον ἄλλως ἢ φορέσῃ ἡ ἰδία τὴν τοιαύτην φανάκη.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ.

Οἱ Βούλγαροι, ἂν δὲν δύνανται νὰ καυχῇθωσι δι' ἄλλο τι, νομίζουσιν ὅμως ὅτι δικαιούνται νὰ μεγαλυνῶσι διότι ἀπὸ τινος κατώρθωσαν, μικροὶ οὗτοι καὶ ἀσήμενοι, νὰ προσελκύσωσι τὰ βλέμματα τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν. Ἐξ αἰτίας τῶν βουλγαρικῶν συγκρούσεων σημαχίαι, συνάπτονται φιλίαι, ἀναπτύσσονται μίση, καὶ ἀναρριπίζονται πάθη. Ἐξ αἰτίας τῶν Βουλγάρων ἡ Εὐρώπη διηρμηνεύεται εἰς μετέωρον τινα θέσιν. Αἱ δυνάμεις διηρέθησαν εἰς δύο. Ἀρ' ἐνὸς μὲν Ἰταλία Αὐστρία καὶ Ἀγγλία ἀγ' ἑτέρον δὲ Ρωσία Γαλλία καὶ Γερμανία. Ἡ Βουλγαρία κατήντησεν ἡ κλεῖς τῶν δυνάμεων τὸ βαρόμετρον τῆς εἰρήνης ἢ τοῦ πολέμου τῆς Εὐρώπης.

Πλὴν θὰ ἦτο βεβαίως παράδοξον πῶς λαὸς, ὅς οἱ βουλγαρικὸς, δύναται νὰ ἐξασκῇ τοσαύτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, ἐὰν ἡ ἐπιρροὴ αὕτη δὲν εἶχε ἀδύνατον τὴν πηγὴν τῆς. Τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης δὲν ἀπασχολοῦν αἱ μικραὶ τῆς Βουλγαρίας ἀρχαί, καὶ ἄς κοιμῶνται διὰ τοῦτο ἀμέριμοι οἱ Βούλγαροι, ἀλλ' ἡ μεγάλη καὶ θηριοειδὴς Ἀρχὴ, ἡ λιθοβολοῦσα Δυνάμεις, ἐσχίζουσα κράτη καὶ συντρίβουσα κρατίδια. Ἐκεῖ, ἐκεῖ ἔχουν ἐστρατιμένην τὴν προσοχὴν καὶ προσηλωμένον τὸ βλέμμα πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, διότι ἐὰν ἐκείνη ταραχθῇ προκαλεῖται σεισμὸς, ἐκρήγνυνται ἡφαίστεια, καὶ μετακινοῦνται ὅρια. Πᾶσα Δύναμις προετοιμάζεται καὶ λαμβάνει τὰ μέτρα τῆς νὰ κατορίσῃ τὴν πορείαν τῆς σύμφωνον πρὸς τὴν πορείαν καὶ τὰς κινήσεις τῆς Ρωσίας. Ἡ Ρωσία κατήντησε τὸ γάσμημα τῆς Εὐρώπης ὅλης. Ἀπασα ἡ Εὐρώπη ἀναμένει τὴν ἐντευξηγομένην τῆς διὰ τὰ Βουλγαρικά. Ἡ Ἀγγλία χαίρεται ὁσάκις ἐλθῇ μετ' αὐτῆς εἰς συμβιβασμόν. Ἡ Γαλλία ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχεν τὴν φιλίαν τῆς. Ἡ Αὐστρία προσέχει νὰ μὴ τὴν ἐξοργίσῃ. Ἡ Γερμανία προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ συμφιλίωσιν ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ πρίγκηψ Βισμαρκ προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ συνέντευξιν Τσάρου καὶ Γουλιέλμου ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ὁ σιδηροὺς καγκελάριος πρὸ τοῦ ἀκάμπτου τοῦ Τσάρου κατέστη μολύβδιος. Τὴν ἐκρηξὴν ὅμως τῆς κατὰ τῆς Γερμανίας χολῆς τῶν Ρώσων ἀναχέτῃ τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, πρὸς δὲ ἀτομικῶς ὁ Τσάρος αἰσθάνεται σεβασμόν καὶ ἀγάπην συγγενικήν.

Ἡ Γερμανία φαίνεται ὅτι ἀπορρίπτει πᾶσαν μετὰ τῆς Γαλλίας σύγκρουσιν διότι πολὺ ταχέως σπεύδει νὰ δίδῃ ἱκανοποίησιν εἰς τὰς κατὰ τῶν Γάλλων παρατηροῦσας τῶν ἐπαλλήλων τῆς, καὶ τούτο εἶνε ἀποτέλεσμα Ρωσοφιλίας.

Ἡ Ἀγγλία ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τοὺς Ἰνδοὺς. Παραπονοῦνται καὶ ἐκεῖνοι οἱ δυστυχῆς κατὰ τῆς Διοικήσεώς των, ὡς παραπονοῦνται καὶ ἡμεῖς. Ἀρροῦμεν κατὰ πόσον καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἡμεῖς ἔχομεν δίκαιον, ἀλλὰ τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι μόνον οἱ Ὀττεντότοι καὶ οἱ Ἰνδοὶ δὲν παραπονοῦνται κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως.

Τοιαύτη ἐν συνόψει ἡ κατάστασις τῶν σπουδαιοτέρων πολιτικῶν.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

Τὸ νοσοκομεῖόν μας οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπέβάρυνε τὸ Δημαρχεῖον τόσον, ὅσον κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν. Νοσηλεύονται ἐν αὐτῷ περὶ τοὺς 18, ὧν πλεῖστοι ἀπαιτοῦσι μεγάλην περιποίησιν κατὰ τὴν τροφὴν καὶ τὰ στρώματα, ταῦτα δὲ πάντα ἐπιβαρύνουσιν ἐννοεῖται τὸ Δημαρχεῖον. Ἐὰν τὸ νοσοκομεῖον διετηρεῖτο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἦ δυνατόν ἄρα γε ὁ ἰατρὸς τοῦ νοσοκομείου νὰ εἰσάγῃ τόσους ἀσθενεῖς εἰς αὐτό, καὶ μάλιστα ἀσθενεῖς ἐξ ἄλλων ἐπαρχιῶν καὶ πάσχοντες ὑπὸ χρονίων νοσημάτων; Τί συμβαίνει ἐνταῦθα εἶνε ὅπως παράδοξον. Ὁ ἰατρὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ τὰ περιορισθέντα καὶ περιτρηθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰσοδήματα τοῦ Δημαρχείου, ἄλλως ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἀναγκάσῃ τὸ Δημαρχεῖον ὅχι μόνον στρώματα καὶ κλίνας νὰ ἀγοράσῃ διπλασίονας τῶν ὑπαρχουσῶν ἀλλὰ καὶ νέα δωμάτια νὰ κτίσῃ. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποιον λέγει, ὡς ἐμάθομεν, «ὅς μὴ δίδονται εἰσιτήρια εἰς ὅλους» δὲν εἶνε σωστὸν, διότι πολὺ καλὰ ξεύρει ὅτι φαίνεται βαρὺ εἰς τὸν ὑπὸ φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων ἐμφορούμενον Δήμαρχον καὶ τὸ Δημ. συμβούλιον νὰ ἀρνῇται εἰσιτήριο εἰς ἕνα ἀσθενῆ, παρουσιάζομενον ἐνώπιόν του κατ' ἐντολὴν τοῦ ἱατροῦ.

«Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ δὲ σαρξ ἀσθενής.» Ὅτι ἡ Αεμῆτοις ἐμφοροῦνται ὑπὸ φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων ἀπόδειξις αὕτη αὕτη ἢ ὑπαρξίς τοῦ Νοσοκομείου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐδαπάνων ἐν μέγα μέρος τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Δημαρχείου, ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις ἐψαλίδισε τὰ πτερὰ τῆς πρὸς τὰ καλὰ ταῦτα ἔργα ροπῆς τῶν Λεμησιῶν περιορίσασα εἰς ἐλάχιστον ποσὸν τὰ εἰσοδήματα. Πρέπει λοιπὸν «ν' ἀπλώθωμεν τὰ πόδια μας κατὰ τὸ πᾶν πλῶμα».

Ὡς συγκεκριμένῳ ὅλων τούτων ποιούμεν τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν, ἥν πρὸ πολλοῦ ἀπερῶμεν τις πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμελήσαμεν νὰ κάμωμεν. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπισκεπτόμενον τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ νοσοκομείου ἱατρὸν νὰ πληρόνηται ὑπ' αὐτῶν ἰδιαιτέρως;

Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καταφαίνεται ἡ μεγάλη ἀνάγκη τοῦ νὰ ἀλλοιωθῇ ἡ θέσις τῶν ἀρχιερέων ὡς πρὸς τὸ οικονομικὸν ζήτημα, διότι βαθμὴδὸν θὰ ἀπολεσθῶσι καὶ τὰ τῶν θρόνων εἰσοδήματα, καὶ ὁ λαὸς ὡς ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Ἀρχιερέων θὰ σηκώσῃ βαθμὴδὸν τὸ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν σέβας. Καθ' ἃ γράρουσιν ἡμῖν, ἡ Α. Πανιερότης ὁ ἀγ. Πάτρις ἀπήτησε παρὰ τῆς μονῆς Τρωδοιτίστης 2,000 γρόσια κανονικὸν καὶ ἐπειδὴ ἀδυνατεῖ ἡ μονὴ νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἔκαμιν ἀργὸν τὸν Καθηγούμενον τῆς Μονῆς ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, γράρει δὲ εἰς αὐτὸν ὅτι, ἐὰν δὲν πληρωθῶσιν αἱ 2 χιλ. γρόσια μέχρι ὁλοῦ, δὲν θὰ ἀρῇσιν κανένα πατέρα τῆς Μονῆς νὰ περιέλθῃ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ διὰ νὰ κάμῃ τὴν συνήθη ζητείαν. Πλὴν ἡ Μονὴ σήμερον ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ τὰς 2 χιλ. γρόσια, καθόσον μάλιστα ἐπεφορτίσθησαν σήμερον τὰ Μοναστήρια καὶ μὲ τοὺς ἀρορήτους φόρους τῆς κτημασύνης.

Ἰδοὺ λοιπὸν εἰς ποίαν δυσάρεστον θέσιν εὑρίσκεται ὁ Ἀρχιερεὺς μὲ τὰ ποίμνιόν του ἐξ αἰτίας τῶν εἰσοδημάτων. Πλὴν οἱ Ἀρχιερεῖς δεόν νὰ προτιμῇσιν καὶ νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν μετατροπὴν τοῦ συστήματος παρὰ νὰ κατέρχωνται εἰς τοιαῦτα ἐξευτελιστικὰ ἔργα.

Προσεγὼς πλείονα.

Ἐκ τῶν παρόντων κατὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ λάκκου περὶ οὗ ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθόν, ὁ μὲν Παντελεῆς, ὅστις συγχρόνως εἶχε καὶ μώλωπας ἐνεκα πτώσεώς του ἐν τῷ φρέατι, τῇ ἀξιεπαίνῳ φροντίδι τῶν κυρίων του κ.κ. Ἀδελφῶν Ρωσσιδῶν καὶ τῇ ἐπιστημονικῇ περιποιήσει τοῦ λίαν ἀξιολόγου ἱατροῦ κ. Γ. Διαγκούση συνήλθεν ἐντελῶς. ὁ δὲ Γεώργιος Ζάκου ἐπαθεν ὁ δυστυχῆς ὑπὸ φρενοβλαβείας διὸ καὶ φυλάττεται ἰδιαιτέρως ἐν τῷ νοσοκομείῳ. Τῷ ἐξελίπεν ὅλως ἡ μνήμη. Νομίζει ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸ χωρίον του, καὶ θυμὸν ἐναντίον τοῦ φύλακος του ὅτι δὲν τὸν ἀφίνει νὰ ἴδῃ τὴν σύζυγόν του καὶ τὸν Φωτὴν του (υἱὸν του φαίνεται). Ἄλλοτε νομίζει ὅτι εὑρίσκεται εἰς συμπόσιον καὶ ἐπειδὴ τῷ ἔβαλαν ἐκδόριον εἰς τὴν κεφαλὴν αβρὲ παιδιὰ—λέγει—ἐν καλὰ νὰ ἐγλεντήσωμεν μὰ τοῦτος ὁ δῶ-

ολος, ποῦ μοῦ βάλετε ἐς τὴν κεφαλὴν δὲν θὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ κάμω χουζοῦριν». Ἀλλοτε φωνάζει «ὦ καὶ βρε παιδί μου, ἡ κεφαλὴ μου γυρίζει ὅταν τὸν ἀνεμόμυλον». Ὁ ἐπιτακτούμενος αὐτὸν ἱκτρός κ. Δημάκης λέγει ὅτι εἶνε παροδικὸν τὸ πάθος καὶ ὅτι θὰ συνέλθῃ, πράγματι δὲ ἀπὸ γῆρας ἤρξατο νὰ ἐνθουσιάζηται. Ὁ δυστυχὴς οὗτος εἶχε καὶ 150 περίπου γρ. τὰ ὁποῖα ἀγνώπτον τί εἶναι, ἡ δὲ οἰκογένειά του εἰς Τρίκωμον εἶνε δυστυχιστάτη. Δὲν ἔχει, καθ' ἃ μὰς γράφουν ἐκείθεν, ψωμί νὰ φάγῃ. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ σύζυγός του ἔμαθε τὸ δυστύχημά του ἐκ τῆς «Σάλπιγγος» ἀπὸ τὰ κλαύματα ἐπόνησε τὰ μάτια της, ἐκείνην δὲ καὶ τὰ παιδιὰ της τὴν συντηρεῖ ἡ ἐνορία της.

Καλὸν καὶ θεάρεστον ἔργον θὰ ἐπραττον οἱ ἀξιοί. συμπλοῖται μὰς ἂν ἀπεδείκνυσον καὶ ὑπὲρ τοῦ δυστυχικοῦ τούτου τὰς καλὰς διαθέσεις των, καὶ προσήρχοντο εἰς βοήθειαν τῆς παγούσης καὶ δυστυχούτης οἰκογενείας του.

Ὁ θάνατος τοῦ ἐνός ἐκ τῶν παθόντων ἐργατῶν ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ τοῦ λίκου καὶ τῇ βραχὺ ἀποσκευῇ φαινομένη τῶν ἁλλων περιπεθεύεται, οἱ ἱερεῖς ἔρχονται ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ὅπου ἀνατρίπτει καὶ σφύττει ἁλλήλους, προήλθεν, ὡς εἶπεν ἡμῖν ὁ κ. Γ. Διαγκούσης ἐκ τοῦ ἐν τῇ λίκῳ διακεχυμένου ὑπάρχοντος ὕδρου οἰμώμενου ἀερίου (acide Sulphydrique), ἡμεῖς δηλητηρημενίστατοι ὅσον καὶ βλαστήται τὴν δραστικὴν πρὸ δηλητηρίου τοῦτο ἕρπον, διαπερμένον ἐκ τῶν λιμναζόντων ὑδάτων, γεννημένον δὲ ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως ὀργανικῶν οὐσιῶν, εὐρηται ἐν τῷ ἀνθρώπινῳ ἐντερικῇ σωλῇ καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἀποσύνθεσιν (ἀλλ' εἰς ποσότητα ἐλαττωμένην). συγχέει δὲ ἀπκνύμενον ἐν ὁχεύσει καὶ ἀποπνέεται, εἰσπνέεται ὑπὸ τῶν παριστάμενων καὶ κτείνει τούτους ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, ἐν εἰσέλθῃ ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ ἐπαρκεί. Ἡ δηλητηρίασις ἐπέρχεται, διότι τὸ δηλητηριεὶς ἕρπον ἐκχυλᾷ τὸ δαυρόν των ἀποσπαιρῶν καὶ διαφθείρει τὰτα, διενεργούντα κυρίως τὴν ἀναπνοήν. Ἐν πεντακχιλίστον τούτου ἀρκεῖ νὰ φωνεῖται πτηνὸν, 1[300 κύβη καὶ 1]200 ἵππον.

Ἰδοὺ διὰ τί εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον ν' ἀπομακρυνῇ τις ὅσον τάχιστα τοὺς εἰσπνεύσαντας τοῦτο ἐκ τοῦ τόπου τῆς δηλητηρίασεως καὶ νὰ ἐκθέσῃ τούτους ὅπου πλεῖον ὀξυγονοῦχος ἀέρας, γελόος δὲ καταχωρεῖται ὁ ἱκτρός, ὁ ἐπιλαμβανόμενος νὰ σώσῃ τοιοῦτους πάσχοντες ἐν τῷ τόπῳ διεχρῆθῃ τὸ δηλητήριον, καὶ βραδύνων, ἔστω καὶ λεπτά τινα, νὰ συμβουλευθῇ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν ἐν τόπῳ καταλλήλῳ.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τοῦ χωρίου Ὁρᾶς

Εἰς τὸν διδάσκαλον τῆς Σχολῆς μας ὁ ἀξιοί. κ. Ἀνδρέας Θεμιστοκλέους ἐπόπτης τῆς Σχολῆς αὐτῆς, ἔπειθε τὴν παύσιν του, διότι ἐνθ' ἔμενε μετ' αὐτοῦ σύμφωνος νὰ τὸν περιμένῃ κατὰ Σεπτέμβριον νὰ κάμῃ ἐξετάσεις, ὁ διδάσκαλος ἔκομε τὴν 2 Αὐγούστου τῆς ἐξετάσεις ἐκεῖνας, διὰ τῆς ὁποίας σὺς ἐργαζα, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ οὔτε νὰ προσκαλέσῃ κανένα. Κατόπιν ἔμωσ τῆς παύσεώς σου ὁ διδάσκαλος ἤνιξεν ἀμέσως τὸ σχολεῖον καὶ ἤρχιστε τὰς παραδόσεις του. Ὅταν δὲ ὁ κ. Ἀνδρέας ἐξήχησε ζῶον διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ χωρίον νὰ ἐξετάσῃ τοὺς μαθητὰς, ὁ κύριος διδάσκαλός μας ἔπεισε τὸν ἔρπον τῆς σχολῆς ὅτι «τώρα, μετὰ ἕνα μῆνα διακρίνην, οἱ μαθηταὶ τὰ ἐξέχασαν τί θὰ ἔλθῃ νὰ ἐξετάσῃ;» καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οὔτε ζῶον ἐστάλη οὔτε τίποτε. Παρεκκλῶ νὰ δημοσιεύσῃς αὐτὰ διότι ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω τὴν σχολήν μας καλὰ διορθωμένην.

24 Σεπτεμβρίου 1887.

K.

Παιδίον ἀπολεσθὲν.

Ἀπὸ τῆς 11 Σεπτεμβρίου ἔφυγεν ἐκ Λεμεσοῦ παιδίον, ἑτῶν 13, Κωνσταντῖνος ὀνομαζόμενος, υἱὸς Γεωργίου Καττίδου ἐκ Λεμεσοῦ μετὰ μαλλία καττανὰ καὶ χρώματος σιτοχρόου.

Ὁ εὐρὼν καὶ γνωρίσας αὐτὸ παρακαλεῖται ἢ νὰ εἰδοποιηθῇ τὸ γραφεῖον «Σάλπιγγος» ἢ νὰ τὸ φέρῃ καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν πατέρα του, θὰ πληρωθῇ δὲ καὶ τὰ ἐξοδά του καὶ θὰ λάβῃ καὶ τὴν ἀμοιβήν του.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Καίτοι κατὰ τὰ ἀνέκαθεν εἰωθότα τὰ καθ' ἡμᾶς σχολεῖα ποιοῦνται ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν των περὶ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου, οὐχ ἦτορ ἢ ἐν τῇ Κωμοπόλει Λευκάρων σχολικὴ μηχανὴ σήμερον ἠρξάτο λειτουργοῦσα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν αὐτῶν διδασκάλων, οἵτινες, πάντ' ἀξιεπαίτως καὶ φιλοτίμως φερόμενοι, καὶ πέρισσι δυνάμει, ἐν πληρεῇ ἀρμοσίᾳ καὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ ζήλου συνεδίδαξαν. Ἀλλ' ἡ βραδύτης αὕτη τυγχάνει πληρέστατα δικαιολογημένη, καθ' ὅσον μάλιστα δὲν προήλθεν ἐξ ἄλλου αἰτίου, εἰμὴ ἐκ καθαρώς οικονομικῶν δυσχερειῶν, καθ' ὧν ἐφέτος προσέκρουσαν τὰ σχολεῖα τῆς ἐν λόγῳ Κωμοπόλεως. Πεποιθότες ὅμως ἐπὶ τὴν ἀκράδαντον φιλοπονησάν καὶ τὴν παραδειγματικὴν φιλομουσίαν τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Γ. Τυχνηρίδου καὶ Γ. Γεωργιάδου, οἱς ἀνέτεθη καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς σχολικὸν ἔτος, καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, ἡ ἐφορεία τῶν σχολείων, προβλέπομεν, ὅτι παντὶ σθένει καὶ διὰ παντός ἐφικτοῦ μέσου θὰ συντελέσωσιν εἰς ἐξομάλυνσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δυσχερειῶν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῶν συγκωμωποῦνται, οὐδ' οὐχ ἦτορ χαρακτηρίζει οὐ σμικρὰ πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν φιλομάθειαν τάσις, δὲν θέλουσι ποσὸς ὀκνήσει νὰ παρήσχωσι τὴν τε ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν αὐτῶν συνδρομήν πρὸς ὅσον οἶόν τε ἐρρωμένεστέραν ὑποστήριξιν τῶν σχολείων τῶν τέκνων των, ἐξ ὧν, ὡς ἐπὶ τὸ τελεσιτέρον ἡδὴ κατὰ τισθέτων, ἀναμένονται ὠραῖοι οἱ καρποί.

Ἡ Κωμοπολίς Λευκάρων, ἀπὸ τινος συντηροῦσα δύο σχολεῖα τῶν ἀρρέων καὶ ἐν παρθεναγωγίον, δαπανᾷ ἐτησίως περὶ τὰς 160 Ἀγγλικὰς λίρας. Ἐντεῦθεν δύναται νὰ προσδοκᾷ ἀνάλογον τῇ θυσίᾳ καὶ τῇ ἐποχῇ μόρφωσιν, ἧς ἐξ ἀπαντος θέλει ἐκπορεύεσθαι, ἀν' ἐπιμελῶς καὶ ἀνὲν τῆς ἐλαχίστης φειδοῦς συνεχίσῃ τὸ ἀξιεπαῖνον τοῦτο ἔργον, οὐτινος μετὰ τόσον σφοδρὸν ἔρωτος καὶ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπελήφθη.

Τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1887.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Τὸ σχολεῖον Πύργου, τὸ συστηθὲν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Κυπριακῆς ἀδελφότητος, ἡνοίξε καὶ ἐφέτος τὰς θύρας του πρὸ ἐνός πρεῖπου μηνός, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἀξιολό-

γου διδασκάλου κ. Ν. Θυμίδου ἐκ Μέρρου. Εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι ὁ ῥηθεὶς διδάτκαλος θὰ ἐργασθῇ καὶ πάλιν μετὰ ζήλου, ὡς καὶ πέρισυν ἐργάσθῃ ἐπιστῶν οὕτω καὶ αὖτις τὰς εὐχρηστίας τῶν κατοίκων.

Ὁ ῥηθεὶς διδάτκαλος μετὰ τοσούτου ζήλου ἐργάσθῃ πέρισυν ὥστε οἱ τοῦ ἀλληλοδιδασκικοῦ τμήματος μαθηταὶ κατετάχθησαν εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Ἑλληνικῆς σχολῆς μετὰ μεγίστης ἱκανότητος. Ὅθεν συγχάρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν ῥηθέντα διδάτκαλον καὶ ἐπαινοῦμεν αὐτὸν δημοσίως.

Τῇ 24[6] Ὀκτωβρίου 87.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑπογρανόμενος, πρὸ μικροῦ προχειρισθείς Ἡγεμόνος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Χρυσορροιατίσσης τῆς ἡ οἰκτρὰ οικονομικὴ κατάστασις ὑπάρχει τοῖς πᾶσι γνωστῇ, ἐπιθυμῶ νὰ συντελέσω εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐλεεινῆς ταύτης καταστάσεως, κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ μάθω μέχρι τίνος ποσὴ ἀνέρχεται τὸ ἐπιβαρύνον τὴν μοναστείαν Μονὴν χρέος, ἀγνωστὸν τοῦτο ἐντελῶς, παρακαλῶ τοὺς διαφόρους δανειστὰς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἰδρύματος ν' ἀποσείλωσι μέχρι τῆς 20ῆς προσεχοῦς Νοεμβρίου ἀκριβῆ σημειώσιν τοῦ δανείου των ἵνα δυνηθῶ νὰ ἐκτιμήσω κατὰ πόσον εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαρκέσω εἰς τὰς νομίμας ἀπαιτήσεις των.

Χάριν εὐκολίας τῶν δανειστῶν τούτων ὑποδεικνύω τὸ ἐν Λεμεσοῦ Γραφεῖον τοῦ δικηγόρου Κου Θεοδώρου Μ. Περιζάνη εἰς τὸ ν' ἀποσέλλωνται αἱ τοιαῦται σημειώσεις, τῶν ὁποίων ἀρὸν λάβω γνῶσιν θέλω προσηλλάσσει ὅλους τοὺς δανειστὰς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς Λεμεσοῦ ἵνα παρὰσθῶσι αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου των πρὸς ὁριστικὴν συνεννόησιν.

Ἐκ τῆς Μονῆς Χρυσορροιατίσσης. 20 Σεπτεμβρίου 1887.

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι ἀπὸ τῆς 1[13] Ὀκτωβρίου 1887 ἰδρύεται ἐν τῇ πόλει Λάρνακος ἐμπορικὸν κατάστημα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ΕΛΠΙΣ Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ καὶ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ν. ΚΥΖΙΑΔΗΣ ὅπερ, ἐκτὸς τῶν κυρίων αὐτοῦ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ εἰσαγωγῇ καὶ ἐξαγωγῇ, θέλει ἐργάζεσθαι καὶ ἐπὶ παραγωγῇ μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης ἀκριβείας.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἡ παρούσα ἐγκύκλιος ἡμῶν θέλει γαίνῃ εὐμένως ὑποδεκτὴ, παρακαλοῦμεν νὰ λάβῃτε ὑπὸ σημείωσιν τὴν κάτωθι ὑπογραφήν τοῦ Γρηγορίου Ν. Κυζιδου, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπογράψῃ, καὶ δέξατθε τὴν ἐκφράσιν τῆς διακεκριμένης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως ἡμῶν.

Ε. Γ. Νικολαΐδου καὶ Γρ. Ν. Κυζιδου.

Λάρνακι 28[10] Ὀκτωβρίου

Σ. Σ. Συναστῶμεν θεομῶς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀξιοί. κ. Γρ. Ν. Κυζιδου ἰδρῦμένον τοῦτο κατάστημα, ἐν πληρεῇ πεποιθήσει ὅτι οἱ μετ' αὐτοῦ ἐργαζόμενοι θὰ μένωσι κατὰ πάντα εὐχρηστῆται.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΑ.

Ο ΤΡΙΤΟΣ.

('Ανακρεόντειον).

Εἴχαμ' ἔμβη μιὰ φορὰ
σ' ἀμπελιοῦ τὴν πρασινάδα
εἰς τὸν τρύγο μὲ χαρὰ
νέοι, νέαις 'ς τὴν ἀράδα.

Ἐλαμπαν πικτοῦ δροσικῆς,
πικτοῦ ἔρωτος πετούσε,
μὲ χιονάταις εὐμορφικαῖς
ἔπαιζε καὶ ἐγελοῦσε.

Μὲ τὰ γέλοια, μὲ ματιαῖς
τὰ καλὰθι ἀπὸ σταφύλια
γέμιζαν' χάρις γλυκεῖαις
ἐπλανώνταν εἰς τὰ χεῖλια.

Ἐξαρν' ἀστραπαῖς, βροχή,
καὶ βρονταῖς, χαλάζι, ἀντάρα·
φεύγουν ἄλλοι 'δῶ κ' ἐκεῖ
εἰς τὰ δένδρα μὲ τρομάρα.

Μόν' ὁ ἔρωτος βροχαῖς
καὶ ἀντάραις δὲν φοβάται·
μιὰ πὺ κείναις ταῖς καλαῖς
δένει καὶ δὲν συλλογαῖται.

Κλίν' ὁ Βάκχος ἐν κλωνί
κί' ἀποπάνω τὴν σκεπάζει,
καὶ ὁ ἔρωτος κινεῖ
καὶ ἐμένα πλησιάζει.

Καὶ μ' ἐκείνη τὴν δροσιὰ,
ποῦ τῶν σταφυλῶν περνοῦσε,
μὰς ἐχόρταινε φιλικὰ
καὶ τοὺς δύο μας κ' ἐγελοῦσε.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

('Ανακρεόντειον).

Εἰς τὸν τρύγο, φιλενάδες,
φίλοι, πιάσατε ἀράδας·
μὲ χαρὰς μὲ γέλοια χίλια
κόβετε γλυκὰ σταφύλια.

Τὸ σταφύλι τὴν αὐγούλα
ὅποιος πρῶτος μὲ δροσοῦλα
κόψει πρῶτος θ' ἀπολαύσῃ,
λέγουν, ταίρι θ' ἀγκαλιάσῃ.

5. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικά γεγονότα.

(συνέχεια)

Ἔτη

πρὸ Χριστοῦ

515. Συνεπληρώθη καὶ ἐνεκαινίσθη ὁ Ναὸς τῆς Ἱερουσαλήμ.

513. Ὁ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων, Ἀθηναῖοι, ἐφόνευσαν τὸν Ἱππαρχον, υἱὸν καὶ διάδοχον τοῦ Πεισιστράτου, φονευθέντες καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων του.

512. Κλεισθένης ὁ Ἀλκιμακρινίδης διήρπασε τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν εἰς δέκα φυλάς, καὶ ἐσύστησε τὴν βουλὴν τῶν 500, καὶ εἰσήγαγε τὸν δοτρακισμὸν εἰς τὸν ὅτιος ἐνέπεσε μετὰ 4 ἔτη.

—Σάμιοι ἔκτισαν ἐν Κρήτῃ τὰς Κυδωνίας εἰς ἃς ἀπώκησαν.

510. Ἐδιώχθη καὶ ὁ ἕτερος Πεισιστρατιδὴς Ἱππίας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ οὕτω κατελύθη ἡ τυραννία καὶ ἐσύστηθη δημοκρατία.

508. Ἐν Ρώμῃ ἀνακηρύσσεται ἀριστοκρατία ὑπὸ τὴν Κυβέρνησιν δύο Ὑπάτων ἐνιαυσίων.—Συνήθη ἡ πρώτη μεταξὺ Ρωμαίων καὶ Καρχηδονίων ἐμπορικὴ συνθήκη.

507. Ἠριθμύθησαν οἱ πολῖται τῆς Ρώμης καὶ εὗρέθησαν 130,000.

504. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκυρίευσαν τὰς Σάρδεϊς μητρόπολιν τῆς Ἀσίας.—Ἡμεῖς οἱ φιλόσοφοι Ἡράκλειτος, Παρμενίδης, Ἀρισταγόρας καὶ ἄλλοι.

500. Ἡ ἐβδομηκοστὴ Ὀλυμπιάς.

497. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ρώμῃ πολιτῶν εὗρέθη 150 000.

493. Κίεταται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς.

Ἀποκί' ἀπ' τ' ἀπαλά σας
χέρια σὲν τὰ μήγουλά σας,
δέτε δροσερὰ σταφύλια,
σὲν τὰ κέκκινά σας χεῖλια.

Τὶ ἡμέρα βλοσυρήνῃ!
τὶ ζωὴ εὐτυχισμένῃ,
μὲ χαρὰς μὲ γέλοια χίλια
νὰ τρυφᾷς γλυκὰ σταφύλια!

Δέτε πῶς τριζοκοποῦνε
τὰ ἀμάξια ξεχειλοῦνε
ἀπὸ τὰ γλυκὰ σταφύλια·
τρέχ' ὁ μῦστος ἀπ' τὰ χεῖλια.

Ἡ ἡμέρα δὲν ἀπέχει
ἀπ' τὸ νέκταρ ὅπου τρέχει,
ἔπου ὅλοι μας θὰ πιῶμε
καὶ γλυκὰ θὰ εὐφρανθοῦμε.

Τότε νέοι καὶ παρθέναις
τρυφερὰ ἀγκαλιασμέναις,
μὲ τὸν Βάκχο κ' ἔρωτά τους
θὰ ξεγυρῶν τὰ βατνά τους.

Ἐν Βαρωστίος.

Χρ. Παπαδόπουλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰδοποιῶνται οἱ κατὰ τόπους συνδρομεῖται τῆς «Σάλπιγγος» δι' ἃ ἐφαρμόσωμεν αὐστηρῶς τὸ σύστημα τῆς προπληρωμῆς καθ' ἑξαμηνίαν. Παρακαλοῦνται λοιπὸν νὰ κρατῶσι σημειώσιν πότε ἀρχεται ἡ συνδρομὴ των.

Τοὺς μὴ πληρώσαντας μέχρι σήμερον τὴν συνδρομὴν των εἰδοποιῶμεν ὅτι ἐὰν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου δὲν μετρήσωσιν αὐτὴν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἐπιστάτας τοῦ φύλλου ἢ δὲν τὴν πέμψωσιν εἰς ἡμᾶς θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των καὶ νὰ μὴ παραπονῶνται κατόπιν.

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον κ. Κ. Μετάλλας, ὁδὸς ἀγ. Ἀνδρέου ὑπ' ἀρ. 105 εὗρίσκονται διάφορα μυρω-

δικὰ ἥτοι Κολόνιαι Λεβάνται Βινέγγρ καὶ διάφορα Ἐξτρε διὰ μανδύλια. Προσέτι ὕδωρ Πποτὸ διὰ τοὺς ὀδόντας ἀριστον χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἶνοι τῆς Κίνας (Laroche), σκευασία Κ. Μετάλλας, προπαρασκευασμένοι ἐκ τοῦ καλλιτέρου οἴνου (κομανταρίας) καὶ διὰ προσθήκης τονοτικῶν οὐσιῶν κατ' ἐγκρίτην τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Διαγροῦτη. Σιρόπι Ἰωδιούχου σιδήρου κατὰ τὴν συνταγὴν Blacat. Πρόσφατον κινίνην ἀρίστην ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα διάφορα ἀπόθετα (Speculites). Κηλεπιδέσμους διὰ παῖδιά καὶ ἄνδρας καὶ διὰ τὸν ὁμφαλὸν καὶ πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Οἱ ἀξιότιμοι πολῖται καὶ ἡ πελάται τοῦ φαρμακείου τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μετὰ πόσου ζήλου, προθυμίας, καθαριότητος, ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ὁ κ. Κ. Μετάλλας ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγὴν, καὶ πρὸ πάντων περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν φαρμάκων, διὸ περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου σύστασις.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστήν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὁμαλότητος τῆς, ἃς δράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ' ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐπὶ τῶς εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατρικίου» ἀγορὰν «Μπιλάρδου» καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατὰστημά του. Τὸ μήκος τῆς κλωστῆς ἐκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑάρδων, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 πρ. ἑκάστον. Οἱ δὲ κινιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των.

αἱς μὲν κατὰ ξηρὰν ὑπὸ τὸν βασιλέα τῶν Ἀλκεδαιμονίων Πανσανίαν καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν Ἀθηναίων Ἀριστείδην, ἐν Μυκάλῃ δὲ κατὰ θάλασσαν ὑπὸ τὸν Σπαρτιάτην Λεωτοχίδην καὶ τὸν Ἀθηναῖον στρατηγὸν Ἐάνθιπον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν 27 Σεπτεμβρίου.

—Ὁ Εὐρῆς ἐγκαταλείπει τὴν Ἑλλάδα.

477. Ὁ Πανσανίας ἡλευθέρωσε τὴν Κύπρον ἀπὸ τοὺς Πέρσας.

476. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἀναικαδομεῖ τὰς Ἀθήνας.

—Ὁ Βαλέριος θριαμβεύει κατὰ τῶν Οὐιεντιῶν καὶ Σαβίνων.—Οἱ Ρωμαῖοι πολῖται ἀριθμύθησαν εὗρέθησαν 103,000.

—Μεγάλη ἐκρηγξίς τῆς Αἴτης.

474. Ἀνέγερσις τῶν τειχῶν τῶν Ἀθηνῶν.

471. Ἐξορία Θεμιστοκλέους ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας.—Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις ὁ μέγας ἱστορικὸς τῆς ἀρχαιότητος ὁ Θουκυδίδης υἱὸς τοῦ Ὀλόρου, ἡγεμόνος τῆς Θράκης, νυμφευθέντος Ἀθηναίαν.—Θάνατος τοῦ Πανσανίου, ἡγεμόνος τῆς Σπάρτης ἐν τῇ ναυί τῆς Χαλκιδεΐδος Ἀθηναῖς, ἐνθα κατέφυγεν ὡς ἐκείτης καταδικασθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀλκεδαιμονίων, καὶ συλληφθεὶς προδότης.

470. Κίμων υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου καταστρέφει τὸν Περσικὸν στόλον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐρομέδοντος ποταμοῦ.

469. Ἀμίλλα τοῦ Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους περὶ τοῦ βραβείου τῆς Τραγωδίας, τὸ ὅποιον ἔλαβεν ὁ Σοφοκλῆς.—Γέννησις τοῦ Σωκράτους, τοῦ μεγάλου φιλοσόφου τῆς ἀρχαιότητος.—Σεισμὸς ἐν Σπάρτῃ, καὶ ὃν περὶ τὰς 20,000 ψυχῶν ἀπωλέσθησαν.

465. Τρίτος Μέσσηνιακὸς πόλεμος.

(ἔπεται συνέχεια)

Ἐκ τοῦ ἐντογρ. ἀφελίου «Σάλπιγγος»

479. Ἡ Ἀττικὴ ἐρημοῦται καὶ αἱ Ἀθῆναι περπολοῦνται ὑπὸ τοῦ Μαρδονίου.

—Νίκαι τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν ἐν Πλαται-